

TOEN WIFI Halloween OPLEUKTE

Halloween vind ik het allerleukste feest van het jaar, naast Kerstmis, Sinterklaas, mijn verjaardag en Pasen. Omdat het dan ook bijna Jips verjaardag is, maken we er altijd een groot feest van.

De eerste keer dat we het feest organiseerden, was het nog klein. Jip had zes kinderen van zijn klas gevraagd. Die mochten, verkleed, in het donker komen spelen in onze tuin en rond een kampvuur zitten.

Maar Tuur had niet gespeeld en ook niet gezeten. Hij had alleen maar gehuild, drie uur lang, omdat hij bang was. Halloween is ook een eng feest.

Het jaar erop hadden mama en papa besloten dat ook alle ouders mochten meekomen. Toen was niemand meer bang, maar waren Lom en ik boos. Want nu was het nog gezelliger en er waren geen vrienden van ons. Toen zeiden mama en papa dat ook wij onze vrienden en hun ouders mochten

uitnodigen. En zo is Halloween het allergrootste feest van het jaar geworden.

Dit jaar was Halloween heel bijzonder, want het was Wifi's eerste Halloweenfeest. Lom, Jip en ik wisten al heel lang op voorhand waarin we ons zouden verkleden. Lom zou pietje-de-dood zijn, Jip een vampier, en ik een skelet. Eerst wilden we Wifi als weerwolf verkleden, maar dat was te moeilijk, want hij leek al een beetje op een wolf – dat komt omdat honden familie zijn van wolven – maar we wisten niet goed wat we moesten doen om van Wifi een enge wolf te maken. Wifi is veel te schattig en kwispelt te veel met zijn staart.

We probeerden hem een muts met een bijl op te zetten, maar die sloeg hij meteen met zijn poten weg. De vampierscape die we rond zijn nek hingen, beet hij in flarden en het skelet rond zijn halsband begroef hij in de tuin omdat hij dacht dat het botjes waren. Het is erg moeilijk om een hond te verkleden, omdat honden eigenlijk geen kleren dragen.

Een uurtje voor de gasten zouden komen, hadden we nog steeds niets voor Wifi gevonden.

Mama en papa waren nog druk in de weer om de fakkels in de tuin aan te steken. De pompoen met kaarslicht erin moest nog een plekje op de tuintafel krijgen en de spookchipjes wachtten om in potjes

te worden gedaan. Mama en papa zagen dus niet echt wat we deden. Ze zagen niet hoe Lom op het idee kwam om de fles nepbloed, die mama gekocht had in de verkleedwinkel, te gebruiken voor Wifi's Halloweenpak en ze zagen niet hoe Jip de fles nepbloed over Wifi heen goot. Wat ze wel zagen, toen ze weer binnenkwamen, waren de bloederige pootafdrukken van Wifi en de bloedvegen op de muur van Wifi's vrolijk kwispelende staart.

Mama begon te gillen.

Papa's stem sloeg over: 'Wifi, wat is er met Wifi?'

Wifi kwam vrolijk kwispelend aangerend, druppelend van... het nepbloed.

Even keek mama nog verschrikt, daarna veranderde haar gezicht in iets dat heel erg bij Halloween paste: 'Naar de badkamer! Nu! En was die hond!'

Het probleem is dat Wifi niet van water houdt. Het wassen verliep dus helemaal niet zo vlotjes.

Lom en ik hebben hem moeten vasthouden in bad terwijl Jip hem nat sproeide en vervolgens inzepte. Uitspoelen lukte niet. Hij ontsnapte uit bad, schudde zich uit en is toen de tuin in gerend, als een soort roze suikerspin op pootjes. Daar waren de eerste gasten intussen al gearriveerd.

Toen Tuurs mama later op de avond naar het toilet moest, gaf ze mijn ouders nadien een complimentje: ‘Waw, jullie hebben er dit jaar wel echt werk van gemaakt. Zelfs binnen hebben jullie gezorgd voor een echte Halloween sfeer. Die

bloedvegen en spatten. Indrukwekkend.’

Mama en papa zeiden niets en knikten alleen maar.

Wifi’s eerste Halloweenfeest was een groot succes. We hebben spookchipjes gegeten en toen het 22 uur ’s avonds was, zijn we met de hele bende kinderen in de straat bij alle huizen gaan aanbellen met ‘snoep of je leven’!

We hebben meer snoep dan anders gekregen, omdat iedereen een roze hond zo bijzonder vond.

Volgend jaar gaan we Wifi zeker opnieuw verkleden, want Wifi maakt Halloween nog echter. Wifi maakt Halloween tot een bloedbad!